

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ BYZANTΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΩΡΑΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΕΙΦΗΝΗ

¹¹Ἐνας προσωπινές θρίαμβος. Ἡ ἐπανάστασις τῶν στρατιῶν τῆς Ἀσίας. Ἡ Εἰρήνη ἐκτεπίζεται καὶ ἐ Κωνσταντίνου ἀποκαθίσταται στὸ θρόνο του. Μία συγκριτικὴ καὶ καταχρηστικὴ γυναικία. Ραδιομηργία, σκηνώριες καὶ σκάνδαλα. Τὸ διατύπωσις τοῦ κυτταροθερέος. Ἡ ὑπέρα τὸν αὐτούς οὐδέποτε Θεοδότην. Ἡ μπτέρα ποὺ συνωμεῖται ἐναντίον τοῦ παιδιού του. Τὰ φιλέδοξα ἔνειρα τῆς Εἰρήνης, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ειδωμε στὸ ποπογύμενο φύλο πῶς ἡ Ἀντοχάτεια Εἰρήνη
σφετερίζουμένη τὸ θύρον τοῦ γινοῦ τῆς Κονσταντίνου, ἐν δόνατι τοῦ
ὅποιος βασίσειν, κατόρθωσε νὰ κατατίθῃ κάθε ἀπότομο ποτὲ νεα-
ροὶ μανώλια σὺν τῶν φίλων τοῦ ἀναρχῆση τ' ἀντοχατοῦ διά-
κωμάστω του.

Μά ό διθιασίδος της αὐτὸς ήταν προσωπούνος. Λεγ ἐπέσσαν τε σεργα γούνα καὶ ἔσαφα, το 790, κίνημα ἔχεψάχη ὃν στρατεύματα τῆς Μ. Ἀσίας ἤπει τὸν νεαρόν αὔτορούτων, τὸν όποιον ἔχασκολικόν θυσίαν νὰ ἔχῃ ὅπο τὴν κηδεμονία της οἱ φιλόδεξη μήτρες τον. Ἡ σταγάς αὐτὴ ἀρχός πρώτα ἀπὸ τὸ στράτευμα τῆς Ἀσίας να σαγ-αγίκη ἀπέλθει σὲ δόλες τὶς στρατεῖς τῆς Ἀσίας. Ἀρχηγός της ήταν ὁ στρατηγὸς Ἀλέξιος Μόζελιας, ὁ οποίος, ἀμφὶ συγχέντωσις μὲν τὸ στρατεύματα του, ἀπίστο τὴν ἀπόδοσι τῆς ἔκευθείος την νεαρό Κονσταντίνον καὶ τὴν ἀναγνώρισι τῶν μοναδικῶν καὶ πραγματικῶν αὔτορούτων.

Ἡ Εἰρήνη, βλέποντας δια τὰ πράγματα
είχεν πάνε πολὺν πλοκὴν καὶ δια ἐν ἑτοι-
μοδεῖς ν' ἀντιτασσεθῆ πόσις τούς ἐπανστά-
τες, διὰ βρισκότων γνώμην σὲ δύσκολὴν
ἀναγκάζονται να ἴσχουσθεν καὶ ν' ἀποτα-
σθην τὸ γνᾶ της σὲ δύρον τοῦ ἔγκαττα εἰ-
ποντας τὴν ἔσωστιν.

Με λόγου της καὶ ἀνίκανη πει τὰ κατάνη
γῆ αἰτοῖς πάντες, εἶδε τότε τὸ νέον ἀποστολα-
τοραν ὑπομνήσθην ἀτὸ τὸ παλάτι τούς πο-
λευτῶντος τῆς φίλων. Οὐ Σταυράκος, ὁ
πρωθυπουργός της καὶ κυριωτέρος συνεργά-
της της, ἔξοιστηκε στὸν Ἀρενίαν, ἀμφὶ
προσηγορίες, γιὰ νὰ τὸν ἔχεινεταιλεῖν, τὸν
ἔνδιοφραγμόν. Επιτος καὶ ὁ Ἀέτιος, ἄλλος ἐμ-
πιστος συνεργάτης της, ἔπειτε τὰ ίδια. Μᾶ-
κα αὐτῆς ἡ διὰ ἀναγκάστηκε ν' ἀποσυρθῇ στὸ
ἰπέροχον ἀνάτολοφ της τοῦ Ἐλευθερίωνος,
ἐνώ συγχρόνως ἔβλεπε νὰ συγχειρώνονται
γιαρὸς ἀτὸ νέον ἥγεινόν, τὸ γιατὶ της. Ήσοι
ἔκεινοι, τοὺς διποὺς αὐτῆς εἶχε πολεμήσει,
ἥλιοι οἱ ἔχοις τοὺς εἰπόντων, τίς διποίες αὐτῆς
εἶχε ἀνατινάσσει.

Παρ' ὅτι μετὰ ὅμως, ὁ Κωνσταντίνος VI δὲν ἔτεφε κανένα μίσος ἐναντίον τῆς μητέρας του. Γ' αὐτὸν, ἐνώ προδότης μετά τὴν ἀποκατάστασι του στ' αὐτοκρατορικά δικαιώματα, πιο πόντιοντας στὶς παροχαλήσεις της, τὴν ἀνεκάλεσε στὸ Ἱερὸν Παλάτιον, τῆς Σωτάρος τὸν τίτλο τῆς αὐτοκρατείας καὶ μορφώστηκε μαζί της τὴν ἔξουσία. Χαρχόθων, μαζί της, ὁ διάνατος αἴτος αὐτοκράτορος, ἀνεκάλεσε ἀπό τὴν ἔξοριον του καὶ τὸν εἰνόσιμεν της Σταυράκιον καὶ τὸν ἔχανε πρωθυπότογον του.

Η Ειοήνη ξαναγύρισε τώρα στό θρόνο, διψήντας έκδηξη. Άνω πομονάντας νά τιμωρήσῃ σηληρά δίους δύσις την είχαν προδοτεί και μέ περισσότερες φιλοδοξίες από όλοτε. Μά αυτή τή φορά, γύνη νά πραγματιστούντη τά φιλόδοξη δύνεις της, έτρεπα νά φανή κάτια πάδ έπιτηδης. «Έπειτε, γιά νά νικήση, νά έχη υπόμονή κ' άπειρην αρχή, προτάστησε πέντε δύλωληρα κρόνια, γιά νά προετοιμάστηκά γάγκα το φιώνιό της.

Ο αὐτοκράτορα Κωνσταντίνου VI είχε ἀναμφισθῆτως πολλὰ προτεργάματα. Ήταν θαρραλέος, ἐνεργητικός, ξενοντος καὶ ικανός οἱ ἀντίστοι τοι ἀσθμή οἱ ἴδιοι παραδεχόντουσαν τὴ στρατιωτικὴν του ἀξίαν καὶ τὴν ἔξαρτειν του διοικητικότητα. Γιά δὲ οὐνούς αὐτοῖς τους λόγους ἦταν δημοτικότατος στὸ λαὸν καὶ ἐπειδὴ ἤταν ἀσύντομος δημόσιευμα ὁρθοδόξου, ἡ ἐκκλησία δὲν τὸν ἔβλεπε μὲ κακὸ μάτι. Ἐπίσης ὁ στρατὸς τὸν ἄγαντον γὰρ τὴν ἀνδεσίαν του καὶ τὴν ἐνεργητικότητα του.

Ἐχοντας ὅλ' αὐτὰ οὐπ' ὄψει τῆς ή μητέρα

του, ἐργάζεται πιονιά, κατασθόνια, σατενιά, για νά τὸν χωρίση
ἀπὸ τοὺς κατέπειν τοὺς φίλους, νά τὸν κανεὶν νά φανε ἀγάπετος,
επλούτος καὶ ἄνανδος σὲ οἴστους τὸν εἰλαν ἐνεργεῖται, νά τὸν ἔντο-
βαθεῖ στὴν ἐξιτημή τοῦ σπαστοῦ τοῦ, νά τὸν καταστήσῃ αισθητὸν στὸ
ζεῦ καὶ νά τοῦ ἀφαστέσθ, τέλος, τὸν ἥπατοντος τὶς ἐξιτημάς.

Κ' εν πούτοις χρηματοποίησε όλη τὴν ἐποχὴν τους ἔξασθεν στὸ γενῦ της, γιὰ νὰ τὸν πείσῃ γὰ μακήσῃ τὸν Ἀλέξιο Μόζελα, τὸ σπα-
τηγάρδι μητράκι, ὃ δόποις μὲ τὴ στάση ποὺ εἶχε κάνει στὸ 790, τὸν εἰχ-
άποκαταστήσει στὸ θύρων του. Τα κατέφερε δὲ τοσοῦ καὶ μὲ τὶς
ραδιομηχανίες της καὶ τὶς σωροφαντίες της, ώστε όχι μάκον ὁ Κων-
στιντίνος έθεσε ὅπο τὸ δυνεμέα του τὸν εὐφρόγετη του, αἱλὰ καὶ
τὸν ἐφύπνασε καὶ τὸν ἑτάρωσε!

"Ετοι ή Ειρήνη είχε απόδοσις : ἐκδικήθηκε ἔναν ἄνθρωπο, ὃν τὴν εἰχε προδόσιν καὶ συγχρόνως ἐξήγειρε ἐναντίον τοῦ γυναικὸς τῆς τὰ στρατεύματα τῆς Ἀρμενίας, τὰ ὅποια ἴσσουν τὸ κρούσ-

τερού της τα σχεδιασμένα της Αριενία, με όποια πάντα το καρφιό-
τερο σημαγγύα των και τα όποια, πολὺ είμασθαν
τή σκληρή και αδική τιμωρία που είχε έπιβλη-
θῇ στο Λατρεύτο τον ἀρχιγένη, ἐπιναστάτων.
Ἀναγυρίστηκε τότε ὁ αιτοράρτος ὃ ίδιος νά
ἐξοταστείν γιὰ νά καταστεῖν μὲ τὸ σκληρό-
τερο τόπο τὴ στάση. Μά σηγγάνων, ἐπειδὴ
παιχνιδή κάπιου πίνησα στὴν προεπινόσ-
την τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατέρου τον, ὁ Κων-
σταντίνος, καπίστων ἀποδείξις τῆς Εἰρήνης,
ἐπώλευσε τὸν πατέρων μέτο τοὺς θείους του
και ἔσφρε τὴ γέλασσα τῶν τεσσάρων ἄλλων.
Ἡ πονητικὴς αἵτινη σκληρότης τον δὲν ἀργ-
ούσε νά τον καταστεῖν ἀντικαθῆ στὸ λαό, ὃ
ποιος ἀγυρισθεὶς τοὺς τιμωρήθεντας ποιγχίτες.
Τότε ἡ φιλόδοξη Εἰρήνη, γιὰ νά κάνῃ τὸ
γνῦ της ἐντελῶς μιστρό στὸ λαό του, κατέφε-
γε σὲ μιὰ σφραγίδα, πραγματικὰ διαβολική.
Ὁ Κωνσταντίνος VI δὲν άμειν δει καθό-
λην τὴ σηγγάνη την όποια διὰ τὴς βίας το-

είχε επιβάλει ή μητέρα των, ἵνα καὶ αὕτη τοῦ
εἴχε προσίσει δύο ςώματα, τὴν Εἰρηνούντα καὶ
τὴν Εἰρήνην. Γ' αὐτὸν, μετά τὴν ἐπιστροφὴν τῆς
Εἰρήνης στὸ πατάκι, δὲν ἀγνοεῖ νῦν ἐρωτευθῆ
τοιλά μιὰ ἀπὸ τὰς δύο λόγοντας της.

πάντα τοις ταχέαις παραγόμενοις είναι.
"Η νέα οιδή δύναμαζαν Θεοδότη καὶ κα-
τήγοτο ἀπὸ μία ἀπὸ τίς μαγελαίτερος οἰστόγ-
νεις τοῦ Βυζαντίου. Η Ἑλένη, ὡς μόνον ἐ-
νεθαύων τὸ πάθος τοῦ γνωτῆς, ἀλλὰ αὐτὴ
ἡ ίδια τὸν παρώταντα νὰ διώξῃ της, σιγῇν τοι
καὶ νὰ παντεργτὴ τὴν ἀγίουνθό της. "Ἡσεο-
ποὺς παταρασσωγή νὰ προκαλοῦντες ἔνα τέτοιο
ογκύνθιο καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἀπινθᾶς ἵπολύγιζε, γιὰ
νὰ πραγματοποιήσῃ
τὰ σχέδιά της.

Ο Κωνσταντίνος VI συμφωνώθηκε ενχωρίστως με τις εισηγήσεις της, καθώς στο τέλος, έπειτα από τις δολοτρώσεις και φαρινγίες, κατώθισε, παρ' ἄλλη τὴν ἀντίδοση τοῦ Πατριαρχείου, νά κλεση τῇ σύνεγκριτο σ' ἓνα μοναστήρι, καὶ νά παντρεψεται, σ' 795, τῇ

Θεοδότη !
Αρδτὸ ποὺ ἡ Ειρήνη προέβλεπε, δὲν ἔγινε τὰ συμβῆ. Γενικὴ ἀποδοκιμασία, ἀλ̄ ἀξοὶ σ' ἄληρ τῆς αὐτοκαταροίας, ἀποδέχεται τὸν δεύτερο γάμο τοῦ Κονσταντίνου. Ὁ λαὸς ἐμάνετο ἐναντίον του καὶ ὁ κλῆρος τὸν καταερεαύνοντας μὲ τοὺς κεφαλονούς του. Ἀμα διαβάσει κακεῖς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς. θὰ δῆ μέχρι ποιού ἀμφατάποντον ομηρού παροξύσμωτα καὶ μανίας είλε φτάσει ἡ δολίη τέσσερας ἐναντίον τους Δημοσίου ἀνεμούντος.

γη της εκκλησίας εναντίον του ογκών μημεόν.
Τού κάποιον δὲ Κωνσταντίνον VI προσπαθοῦσε νά γάληνεστην την τρομακτική αυτή καταγίδα. Στὴν δοχῇ θέλοις νά ἐπιβληθῇ μὲν τὸ καῦλο, μὰ βλέποντας δὲν κατωθίσουν τίτοτε, ἀποφάσισε νά χρησιμαπούντη βίᾳ. Ἀμέσως ἐνήργησε πολυάριθμες συλλήψεις. Ἐκπονταδές επέδροισαν εμπατιγάθησαν, φυλακίστηκαν καὶ ἐλόγιστηκαν.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΙΘΑΚΗΣ

Πολλά καὶ ποὺ κάνει ὁ Θεός καὶ ἔνα καὶ λόγον δὲν κάνει : γιορτές στη θάλασσα, σπάλια στὸν κάτω κόσμο, νῦν κατεβαίνοντι ἀδερφές, νῦν κατεβαίνοντι μάνες, ή μάνες μὲ τὴ ζάχαιρι καὶ ἡ ἀδερφές μὲ μόσχο, γηναῖες τῶν καλῶν ἀντρῶν μὲ μῆλο, μὲ κινδώνι, μὲ ζάχαιρι γὰρ τὰ παιδιά καὶ μόσχο γὰρ τοὺς νέοντας καὶ μὲ τὸ ποσοχούδιον γὰρ τοὺς ἀρρωστημένους.

— Παιδί μου, τί ἔχηλεψες καὶ πᾶς στὸν κάτω κόσμο · ποὺ ἔξει εἶναι λίγο τὸ νερό, δοῦλο καὶ βαυρούμενό ; Τὸ πίνον νειο καὶ ζόδνωνται καὶ νειές καὶ φατανώνται, τὸ πίνον καὶ μικρὰ παιδιά καὶ ἀληθινούν τὶς μάνες. Βράδη θὰ κλαῖε γὰρ τὸ βρέξι, καὶ τὸ πρωὶ γὰρ μάνα, κοντά τ' ἀπομείψεμε ποὺ θὰ λίγης γὰρ τὴν κούνια.

Γιὰ λάβε λίγη ὑπομονή, γιὰ λάβε λίγη ἀνέσα, καὶ ἔχεις καρό νὰ θίλεσαι καὶ χρόνια νὰ λιτάσου.

Θὰ περιπατᾶς θὰ σου πονῇ, θὰ στένῃς θὰ [τοῦ κόδη, θὰ πέφτῃς ν' ἀποκοινιθῆς, τὸν ὕπνο δὲν [θὰ πάρινης.

Χριστέ μου, τί νὰ γίνονται τοῦ κόσμου οἱ [ἀντεψιουμένοι ; Μήτε στὸ φόρο φωνίνται, μήτε καὶ στὸ [παζάρι μήτε καὶ στὰ χρασπονύλια ποὺ πάν οἱ γαρούδοι.

Πῶς δὲν ἀνοίγει ὁ οὐρανός, νῦν πότε τ' [δάσι κάτω, όποι τὸ πόνο τες ἀδερφῆς καὶ μὲ τὸν [καυνόν τῆς μάνας καὶ ἀπ' τὸ βαρυμαντενάγμα τῆς κήρας τῆς καυνενίτης.

'Εδω σὲ τοιτή τὴν χαρά, σὲ τοιτὸν τὸ [γάμο, πῶς δὲν βαροῦνται τὰ βιολάν, δὲν πατζόνεται [παγιδιά, πῶς δὲν ξυρίζουν τὸ γαμπτό δὲν λουζούνται [νε τὴ νύχη καὶ πῶς δὲν μπανογάνωνται κοπτέτες μὲ [τὸ δίσκο ; Βλέπω πανάδες Σέπλενες, βλέπω ἀδερφῆς [καινένες καὶ βλέπω νάζονται τὸ γαμπτό σὲ κάσσα [επαλωμένον.

"Έχως" δὲ νειός τὰ νειάτα του καὶ ή νειό τὸ φίλο της !

Δεράδες δὲ μοναστηριῶν ἐλέστηκαν.

Μά δὲ, αὐτὸν δὲν ἔχαναν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ περιπλέξουν ἀδόμα περισσάτερο τὴν κατάστασα. Οἱ μοναχοὶ δὲν ἔκαναν οὔτε στιγμὴν νὰ κεραυνοβολοῦν τὸν τύμνον, τὸ ενέο Ήρώδη, ὅπως τὸν ἀποκαίσσουν. Ήταν μάλιστα τὸν τόπον τῆς τόλμης τους, ὥστε ὁ ἡγούμενος τοῦ Σακκανοδίου, Πάπαν, δὲν ἐδίστασε νὰ μάζευσε στὸ παλάτι καὶ νὰ προσθάλλῃ τὸν ἀντοκάταφα.

Αζούγονται τὰς θύεις τοῦ διαπρεποῦντος αὐτοῦ κληρικοῦ, ὁ Κωνσταντίνος, περιοδιστής να τοῦ ἀπαντήσῃ φυρά :

— Δέν σὲ τιμωρῶ, γιατὶ δὲν θέλω νὰ σὲ κάνω μάρτυρα τῆς γρατιανούντος.

Καὶ τὸν ἄφεται νὰ λέν.

"Επειδὴ μὲτού λίγες ημέρες, ἡ αἰτοροφατούκη οὐκογένεια ἐπῆγε νὰ παθεῖσθαι στὴν Φωτούσα. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διωμονῆς της ἔξει, ἡ Εἰρήνη ἔδασε μὲ ἔξωφετική ἀπειθεδότητα γὰρ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ της. Καὶ ἡ περισσάτεσσις ἀλλούστε τὴν ἔθοισθαι σὸν αὐτὸν. Γιατὶ, λίγο καρό μετα τὴν ἐγκατάσταση τῆς αὐλῆς στὴν Πρωσσα, ἡ νέα ἀντοζατέως Θεοδότη, ὡς οὐδεὶς ήταν ἐπίτοιχη, ἀναγκάστησε νὰ γυρίσῃ στὴν Κωνσταντινούπολι γάρ να γεννήσῃ καὶ διὸ Κωνσταντίνος, ποὺ τὴν ἀγαποῦσε πάντα τρελλά, δὲν μποροῦσε νὰ ἐστοι μαρχών της. Γι' αὐτὸν, τὸν Οἰκτόβιον τὸν 796, μαθαίνοντας ὅτι οὐσιώδης του εἰλε γεννιάτει γιον, ἔπειται νὰ γεννηται στὴν πρωτεύουσα, ἀφίνοντας ἐτοι τὸ πεδίο ἐλεύθερο στὶς αδαιρούμενες τῆς μητέρας του.

Τότε ἔσειν μὲ τὰ δρόμα της, μὲ τὶς ὑποσχέσεις της, μὲ τὴν προσωπικὴ της γοητεία, κατόψθισσε νὰ προστελεχθῆ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀσίας καὶ νὰ ὀργανώσῃ μιὰ συνομοσία, ἡ οποία ἀπέβλεπε στὴν ἀναποτή τοῦ Κονσταντίνου καὶ τὴν ἐγκατάσταση τῆς στὸ θρόνο, ὡς μοναδικῆς αὐτοχτονίας.

"Η κατάστασις παροισιάζετο ἔξωφετικά εὐνόηση στοὺς συνιστούμενα γάρ νὰ δάσσουν, γιατὶ καὶ ἡ ἐκτίμηση τοῦ στρατοῦ ποὺς τὸν ἀντοκάταφα είχε κλονιστή, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἐκτοπατεία του ἐναντίον τῶν Ἀράβων, ἡ δούλια ἀπέτυχε, κατόπιν τῶν προσδοτῶν τῶν ἀξιωματικῶν του.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ

"Ενας ἀγαθός Βιεννέζης βιοπαλαιστής. Ο Ρύττλερ καὶ τὰ 14 παιδιά του. Ο ἄγνωστος περιπτετῆς. Τὸ δέκατο παιδί του Ρύττλερ. "Οπει ἔχγωστες ἀναλαμβάνει νὰ γίνει κευμάρος. Τὸ μαγικό βιολί που συγκεντρώνει τὰ πλήθη. Η έξαρτησίς. Ο θάνατος του χειροπέδου.

Κατόπιν τὸ έτος 1791 ζώσει την Βιέννη ἔνας ἀνθρώπος τοῦ λαοῦ, ὁ οποίος διατηροῦσε κάπατά τὸ σπίτι του ἔνα μικρὸ παλαιοπωλεῖο, ὁνομαζόμενος Ρύττλερ. Ο Ρύττλερ είχε ἔξωφετικά μεγάλη οἰκογένεια καὶ τὰ λίγα χρόνια που σημείωσε μόλις ἔταν για τὸν συντηρητή συνέγυ τοῦ καὶ τὰ δεσμεύσεια παιδιά του. "Ἐν τοῖς παιδιά, πωρὸς ὅλης της πάτησης.

Μηροστάτη ἀπ' τὸ σπίτι του Ρύττλερ περιούσης κάθε μέρα ἔνας ἄγνωστος, μὲ σοθιδή καὶ συνταθητική φυσιογνωμία, ὁ δύτιος φαινόταν προσεβλημένος ἀπὸ κάπια βαρεία φρούσην. Κάθε φορά, ποὺ δὲ ζένειος έβλεπε τὰ παιδιά τοῦ πειρωτικοῦ σπιτιού του, καὶ λίγης ηγετείας.

Ο Ρύττλερ δὲν ἀργοῖς νὰ συμπαθήσῃ τὸν ζένο, καὶ ἔπειδη γύρευε πάντοτε τὸν οὐρανό, σὰν νὰ ἔγκαντο για τὰ ἀδένα αὐτὰ πλάσματα μιὰ ζωὴ λιγότερο βασινισμένη ἀπὸ τὴ δικῇ του.

Ο Ρύττλερ δὲν ἀργοῖς νὰ συμπαθήσῃ τὸν ζένο, καὶ ἔπειδη γύρευε πάντοτε τὸν οὐρανό, σὰν νὰ ἔγκαντο για τὰ ἀδένα αὐτὰ πλάσματα μιὰ ζωὴ λιγότερο βασινισμένη ἀπὸ τὴ δικῇ του.

Μιὰ μέρα, καθὼς ὁ ζένος γύρειε ἀπ' τὸν πειρικαλόσπινον, λέγοντας :

— Κρύε, ή μπέρα μᾶς ἔχαρισε ἀπόψε τὴν νύχτα μιὰ δύμοφη μικρὴ ἀδελφούντα ...

Ο ἄγνωστος τότε προχώθησε ὡς τὸ παλαιοπωλεῖο καὶ φύτησε τὸν Ρύττλερ γιὰ τὴν εὐγεία τῆς οὐρών του. Ο Ρύττλερ, ἀφοῦ τὸν ευχαριστήσης γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του, τὸν ἔθεβαίστησε τοῦ ηγεμάνα του βρισκόταν καὶ στὴν ἔγεια της πορτώσθησε :

— Αὐτὸν τὸ παιδί ποὺ μᾶς στέλνει ὁ Θεός, είναι τὸ δέκατο πέμπτο στὴ σειρά.

— Καὶ μετά ποὺ δένθησε πάντα στὴ σειρά, φωνάζει τὸν ζένον, μὲ φωνὴ ποὺ φανέρωνε συγχίνει καὶ θλῆψη, τὸ νεογένητο δὲν προκείνει νὰ φέρει βέβαια εὐτυχία στὸ σπίτι του, γιατὶ εὖσαν, τὸν πέμπτο πορτούντος, ποὺ δένθησε ποτέ προσθέτησε :

— "Ελα τώρα, πάρτα, μή μου χαλάς τὸ χατήρι. Μέστα στὸ κατάστημα σου βλέπω ποὺς έχεις καὶ ἔνα βιολί. Φερτο έδω νὰ παξω, γιατὶ μου περίπειτος εἴληνες.

— "Οταν είναι κανένας φτωχός, κύριε, δὲν βρίσκει εὐκόλα κουμπάσεως.

— Νά τὸ δημάστε Γαβριελά, αὐτὸν τὸ δημάσιο τοῦ τὸ δίνων ἐγώ, έχασκολούσθη ὁ ζένος. Νά, πάρε καὶ ἔπατο φιορίνια καὶ θλῆψη, σαὶ τὸ πανηγυρικό δείπνο, στὸ σπίτι του, καὶ πάρεψεθι καὶ δίσος.

Καὶ ἔπειδη ὁ Ρύττλερ δημάστησε νὰ λαβῇ τὸ χρόνιατα, ὁ ἄγνωστος πρόσθιτος :

— "Ελα τώρα, πάρτα, μή μου χαλάς τὸ χατήρι. Μέστα στὸ κατάστημα σου βλέπω ποὺς έχεις καὶ ἔνα βιολί. Φερτο έδω νὰ παξω, γιατὶ μου ιδού θέλω πάντας.

Ο Ρύττλερ δηδωσε ἀμέσως τὸ βιολί στὸν ζένο, δὲν δρογισε πάτηση μὲ μάρτυρα.

Σὲ λίγο ὃ δρόμος γέμισε ἀπό πειριέργους καὶ μερικοί μεγιστανες, ποὺ ἔτησε νὰ περνοῦνται στὸ παρασκευήν της καὶ ἔτησε νὰ περικύλωνε τὸν πειρικαλόσπινον.

Σὲ λίγο ὃ δρόμος γέμισε ἀπό πειριέργους καὶ μερικοί μεγιστανες, ποὺ ἔτησε νὰ περνοῦνται στὸ παρασκευήν της καὶ ἔτησε νὰ περικύλωνε τὸν πειρικαλόσπινον.

Ο ζένος δημάσιος φανόταν ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ σύνθεσι του καὶ δένθησε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.

Ο ζένος δημάσιος φανόταν ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ σύνθεσι του καὶ δένθησε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.

Ο ζένος δημάσιος φανόταν ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ σύνθεσι του καὶ δένθησε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.

Ο ζένος δημάσιος φανόταν ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ σύνθεσι του καὶ δένθησε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.

Ο ζένος δημάσιος φανόταν ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ σύνθεσι του καὶ δένθησε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.

Ο ζένος δημάσιος φανόταν ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴ σύνθεσι του καὶ δένθησε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.

Τοιςές ίμερές έπειτας, καὶ ὁ ζένος δὲν έχασε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.

Τοιςές ίμερές έπειτας, καὶ ὁ ζένος δὲν έχασε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.

Τοιςές ίμερές έπειτας, καὶ ὁ ζένος δὲν έχασε πάντα στὴ σειρά της οὐρών του, τὸ πειρικαλόσπινον.